یادداشت

محمدرضا پسندیده
دبیر هیأت جانبازان و توان‌یابان اصفهان

پارالمپیک در انتظار تحول

ریاست کمیته ملی پارالمپیک نیازمند مجموعه‌ای از شاخصه‌های مدیریتی و تخصصی است؛ از سابقه مدیریت در ورزش جانبازان و توان‌یابان گرفته تا شناخت ساختار کمیته، آشنایی با قوانین بین‌المللی، برنامه‌محوری، رعایت عدالت جغرافیایی و توانایی تعامل با نهادهای مختلف. رئیس آینده باید قدرت جذب منابع مالی از وزارت ورزش و سایر نهادهای مرتبط را داشته باشد و تقویت ورزش قهرمانی را با توسعه ورزش همگانی پیوند بزند.

جایگاه ورزش جانبازان و توان‌یابان ایران در عرصه جهانی و پارالمپیک حاصل سال‌ها تلاش است؛ جایگاهی که ابتدا باید حفظ و سپس ارتقا پیدا کند. دیپلماسی ورزشی نیز اهمیت ویژه‌ای دارد. ایران ظرفیت کسب کرسی‌های بین‌المللی در رشته‌های پارالمپیکی را دارد و بهره‌گیری از این فرصت می‌تواند به تقویت موقعیت ورزش کشور کمک کند. یکی از ضعف‌های جدی بدنه مدیریتی پارالمپیک، کم‌توجهی به تربیت مدیران جوان، استعدادیابی و استفاده از نیروهای متخصص است. سال‌هاست چهره‌های محدودی در تیم‌ها و ساختار مدیریتی حضور دارند، درحالی‌که ترکیب تجربه مدیران باسابقه با انگیزه و تفکر تازه نیروهای جوان، لازمه پویایی این مجموعه است. رئیس جدید نباید از پشتوانه‌سازی برای تیم‌های ملی و مدیران آینده غافل شود.

موفقیت در پارالمپیک به عملکرد هماهنگ تمام اجزای این ساختار وابسته است. فدراسیون‌ها، کمیته ملی پارالمپیک، کادرهای فنی و بخش استعدادیابی باید در مسیری مشخص حرکت کنند. تقویت ورزش همگانی نیز زیربنای توسعه قهرمانی است؛ چراکه بدون تربیت نیروی انسانی، برنامه‌ریزی علمی و حمایت هدفمند، نمی‌توان انتظار افزایش مدال‌آوری داشت.

افت محسوس ورزش جانبازان و توان‌یابان در رشته‌های مختلف، زنگ خطر را برای رقابت‌های پارالمپیک ۲۰۲۸ لس‌آنجلس و بازی‌های پاراآسیایی آینده به صدا درآورده است. سرمایه‌گذاری روی تعداد محدودی ورزشکار، بدون توجه به استعدادهای جدید، نمی‌تواند تضمین‌کننده موفقیت باشد. تجربه سطح‌بندی ورزشکاران در دوره ریاست خسروی‌وفا نشان داد که برنامه‌ریزی مبتنی بر ظرفیت‌ها می‌تواند نتایج قابل پیش‌بینی‌تری به همراه داشته باشد. حمایت از مربیان استعدادیاب، ایجاد بانک اطلاعاتی ورزشکاران و تربیت مربیان متخصص، مسیر پشتوانه‌سازی را هموار می‌کند. ورزش زنان پارالمپیک نیز ظرفیت بالایی برای مدال‌آوری دارد و باید به اندازه ورزش مردان مورد حمایت قرار گیرد. تربیت مربیان زن و حضور آنها در کنار تیم‌ها می‌تواند به ارتقای فنی ورزشکاران کمک کند.

اکنون جامعه پارالمپیک منتظر رئیس جدیدی است که فاصله وعده تا عمل را از بین ببرد. نخستین آزمون او، اجرای برنامه‌هایی است که پیش از انتخابات به اعضای مجمع ارائه می‌کند.

مصاحبه

جهانگیرفدایی، خزانه‌دار پیشین کمیته ملی پارالمپیک در گفت‌وگو با «ایران»:

پارالمپیک به مدیران دغدغه‌مند نیاز دارد

گروه ورزشی/ حضور پنج کاندیدا در مجمع انتخاباتی ۱۷ آذر کمیته ملی پارالمپیک، توجه مدیران پیشین، قهرمانان و علاقه‌مندان ورزش جانبازان و توان‌یابان را به این انتخابات جلب کرده است. انتخاباتی که نتیجه آن می‌تواند مسیر آینده ورزش پارالمپیکی ایران را تغییر دهد و این پرسش را مطرح کند که آیا کمیته به روزهای اوج خود بازخواهد گشت؟

جهانگیر فدایی، عضو پیشین هیأت اجرایی و خزانه‌دار سابق کمیته ملی پارالمپیک، در گفت‌وگو با «ایران» با تأکید بر ضرورت حضور مدیران دغدغه‌مند می‌گوید: «به‌عنوان یک همکار قدیمی درخواست دارم افرادی که به ورزش توان‌یابان علاقه‌مند هستند و به توانایی‌های این قهرمانان ایمان دارند، وارد این مجموعه شوند. اگر کسی نمی‌تواند برای این جامعه وقت بگذارد، بهتر است مسئولیت نپذیرد. معتقدم اگر مدیران دغدغه واقعی داشته باشند، تکرار موفقیت‌های پارالمپیکی دور از دسترس نیست.»

او همچنین خواستار استفاده از ظرفیت قهرمانان در ساختار مدیریتی کمیته است: «کمیته‌های ملی المپیک و پارالمپیک به مدیرانی نیاز دارند که به منشور المپیک پایبند باشند و تربیت نیروهای جوان، توسعه ورزش بانوان، ترویج اخلاق ورزشی، مبارزه با دوپینگ و ارتقای کمی و کیفی رشته‌ها را در اولویت قرار دهند. مدیران باید اهل فکر، ایده و برنامه باشند و مقبولیت داشته باشند. قهرمانانی که در چندین دوره پارالمپیک حضور داشته و تجربه ارزشمندی کسب کرده‌اند، می‌توانند در هیأت اجرایی یا به‌عنوان مشاور فنی نقش‌آفرینی کنند. محمود خسروی‌وفا نیز از تجربه این قهرمانان بهره می‌برد.»

فدایی، نبود هماهنگی با فدراسیون‌های زیرمجموعه را یکی از ضعف‌های جدی چهار سال گذشته می‌داند و معتقد است این ناهماهنگی به کاروان ایران در ناگویا آسیب زد. او عملکرد فدراسیون‌هایی مانند تیراندازی با کمان و نابینایان و کم‌بینایان را نمونه‌ای از این ضعف مدیریتی می‌داند.

این مدیر ورزشی در ادامه به وضعیت نامناسب اماکن ورزشی اشاره می‌کند: «ورزش برای توان‌یابان انتخابی تجملی نیست. این افراد نیز به تحرک، نشاط و حضور اجتماعی نیاز دارند. باید مناسب‌سازی اماکن و تأمین امکانات اولیه در اولویت قرار گیرد. اکنون ۹۵ درصد اماکن ورزشی برای جانبازان و معلولان قابل استفاده نیست.»

عضو پیشین هیأت اجرایی همچنین با انتقاد از کم‌توجهی برخی فدراسیون‌ها به ورزش معلولان، خواستار نظارت بیشتر بر نحوه هزینه‌کرد بودجه‌ها شد. او معتقد است ظرفیت ورزشکاران این حوزه بسیار بالاست و افتخارآفرینی آنها در رقابت‌های جهانی، آسیایی و پارالمپیک بارها پرچم ایران را به اهتزاز درآورده است.

«ایران» در آستانه انتخابات ریاست کمیته ملی پارالمپیک، کارنامه مدیریتی این مجموعه را بررسی می‌کند

پارالمپیک در ایستگاه انتخاب

سینا حسینی / هفدهم آذرماه، ورزش جانبازان و توان‌یابان ایران در برابر انتخابی سرنوشت‌ساز قرار می‌گیرد؛ انتخابی که می‌تواند مسیر آینده این ورزش را تغییر دهد. انتخابات ریاست کمیته ملی پارالمپیک فقط رقابتی برای تصاحب صندلی ریاست نیست، بلکه تصمیمی درباره سرنوشت قهرمانانی است که سال‌ها برای برافراشتن پرچم ایران در میادین بین‌المللی تلاش کرده‌اند. اهمیت این انتخابات زمانی بیشتر می‌شود که افت عملکرد کاروان ایران در بازی‌های پاراآسیایی، ضرورت بازنگری در سیاست‌ها و شیوه مدیریت این مجموعه را به مطالبه‌ای جدی تبدیل کرده است.

عقب‌نشینی کاروان ایران از جایگاه گذشته و کاهش شمار مدال‌ها را نمی‌توان به نوسان نتایج ورزشی نسبت داد. رقبای آسیایی با سرمایه‌گذاری هدفمند، برنامه‌ریزی علمی و توسعه زیرساخت‌ها در حال پیشرفت هستند، اما ورزش پارالمپیکی ایران همچنان با چالش‌هایی مانند کمبود تجهیزات تخصصی، ضعف در استعدادیابی، محدودیت منابع مالی و نبود پشتیبانی مستمر از قهرمانان و مربیان روبه‌رو است. انباشته شدن این مشکلات، دیر یا زود در میدان رقابت خود را نشان می‌دهد؛ اتفاقی که افت جایگاه کاروان ایران آن را آشکار کرده است. بنابراین، انتخابات پیش‌رو باید فرصتی برای اصلاح این روند باشد. در چنین شرایطی، مسئولیت اعضای مجمع سنگین‌تر از همیشه است. آنها باید به جای توجه به روابط، ملاحظات انتخاباتی و سوابق مدیریتی صرف، توانایی نامزدها در حل مشکلات واقعی ورزشکاران را ملاک رأی خود قرار دهند. رئیس آینده باید مدیری صاحب‌برنامه، آشنا با اقتضائات رشته‌های پارالمپیکی، توانمند در تعامل با فدراسیون‌ها و متعهد به حمایت از ورزشکاران باشد. تأمین منابع مالی، توزیع عادلانه امکانات، توسعه استعدادیابی و پاسخگویی درباره نتایج نیز باید در اولویت برنامه‌های او قرار گیرد. این انتخاب از آن جهت اهمیت بیشتری دارد که بازی‌های پارالمپیک لس‌آنجلس ۲۰۲۸ در پیش است. تجربه ناکامی‌های اخیر نشان می‌دهد ادامه مسیر گذشته نمی‌تواند تضمین‌کننده موفقیت باشد. شناسایی استعدادهای تازه، برگزاری اردوهای باکیفیت، ارتقای دانش مربیان و تأمین تجهیزات استاندارد باید از اولین روز در دستور کار مدیریت جدید قرار گیرد. هدف نیز نباید تنها کسب سهمیه و حضور در مسابقات باشد؛ ایران باید برای بازگشت به جمع قدرت‌های برتر جهان برنامه داشته باشد. هفدهم آذرماه، اعضای مجمع درباره آینده صدها ورزشکار تصمیم می‌گیرند. انتخاب اصلح یعنی ترجیح شایسته‌سالاری بر مناسبات مدیریتی و انتخاب فردی که توان تبدیل وعده به عملکرد را داشته باشد. پارالمپیک ایران دیگر فرصت آزمون‌وخطای مدیریتی ندارد؛ چراکه نتیجه این انتخاب در لس‌آنجلس ۲۰۲۸ و آینده قهرمانانی مشخص خواهد شد که انتظار دارند مسئولان، به اندازه تلاش آنها برای موفقیت، مسئولیت‌پذیر باشند.

بتول مشرف جوادی، نایب رئیس پیشین فدراسیون جانبازان و توان‌یابان در گفت‌وگو با «ایران»:

رئیس جدید مسیر سختی پیش رو دارد

پریسا غفاری/ انتخابات ریاست کمیته ملی پارالمپیک در شرایطی برگزار می‌شود که افت جایگاه کاروان ایران در رقابت‌های آسیایی، ضرورت بازنگری در شیوه مدیریت و برنامه‌ریزی ورزش جانبازان و توان‌یابان را بیش از گذشته نمایان کرده است. بتول مشرف جوادی، نایب رئیس پیشین فدراسیون جانبازان و توان‌یابان، معتقد است رئیس آینده کمیته ملی پارالمپیک باید از بدنه این ورزش، متخصص و آشنا به نیازهای ورزشکاران باشد. او در گفت‌وگو با «ایران» با تأکید بر ضرورت شایسته‌سالاری و برنامه‌ریزی بلندمدت، توسعه ورزش زنان، تقویت زیرساخت‌های علمی و بازسازی جایگاه ایران در آسیا و جهان را از مهم‌ترین اولویت‌های مدیریت آینده این کمیته می‌داند.

با ثبت‌نام پنج نفر برای ریاست کمیته ملی پارالمپیک، مهم‌ترین ویژگی رئیس آینده این مجموعه را چه می‌دانید؟

درست است که پنج نفر برای پست ریاست کمیته ملی پارالمپیک ثبت‌نام کرده‌اند، اما با توجه به کارنامه و سوابق افراد، بهتر است رئیس آینده از بدنه خود این حوزه باشد؛ فردی که بتواند نیازهای کلی این جامعه را برطرف کند. در ورزش توان‌یابان و جانبازان باید شخصی در رأس قرار بگیرد که متخصص باشد و با تکیه بر دانش و تجربه‌ای که طی سال‌ها در دوران قهرمانی و مدیریت به دست آورده، بتواند متخصصان علمی و اهل فن را نیز در کنار خود داشته باشد.

رئیس جدید برای بازگرداندن جایگاه ورزش پارالمپیکی ایران چه اولویت‌هایی باید داشته باشد؟

فردی که روی صندلی ریاست کمیته ملی پارالمپیک می‌نشیند، باید مشخص کند برای بازسازی جایگاه ایران در آسیا و المپیک چه برنامه‌ای دارد، چگونه می‌خواهد فاصله میان ظرفیت ورزشکاران و نتایج به‌دست‌آمده را کاهش دهد و چه تغییراتی در نظام پشتیبانی از فدراسیون‌ها، انجمن‌ها، مربیان و ورزشکاران ایجاد خواهد کرد. لازم است درباره نحوه شناسایی استعدادها، توسعه ورزش پایه، ارتقای سطح مربیگری، پشتیبانی علمی و پزشکی، تأمین منابع مالی و نظارت بر عملکرد رشته‌ها پاسخ‌های مشخصی ارائه کند.

> مطالبه انتخابات نباید تنها به تغییر و جابه‌جایی مدیران محدود شود. ورزش پارالمپیکی به تفکر تازه، برنامه‌ریزی بلندمدت، شایسته‌سالاری و سازوکاری نیاز دارد که در آن عملکرد مدیران براساس شاخص‌های مشخص و نتایج قابل سنجش ارزیابی شود

آیا تغییر مدیریت به‌تنهایی می‌تواند پاسخگوی مطالبات جامعه پارالمپیکی باشد؟

مطالبه انتخابات نباید تنها به تغییر و جابه‌جایی مدیران محدود شود. ورزش پارالمپیکی به تفکر تازه، برنامه‌ریزی بلندمدت، شایسته‌سالاری و سازوکاری نیاز دارد که در آن عملکرد مدیران براساس شاخص‌های مشخص و نتایج قابل سنجش ارزیابی شود. باید مشخص باشد هر مدیری چه اهدافی را دنبال می‌کند و در قبال عملکرد خود چه میزان پاسخگوست. جامعه ورزش جانبازان و توان‌یابان به مدیریتی نیاز دارد که برنامه‌هایش فراتر از دوره مسئولیت باشد و بتواند زمینه رشد پایدار این ورزش را فراهم کند.

توسعه ورزش زنان چه جایگاهی باید در برنامه‌های رئیس آینده کمیته ملی پارالمپیک داشته باشد؟

کمیته ملی پارالمپیک، همانند کمیته ملی المپیک، باید اهمیت ویژه‌ای برای توسعه ورزش زنان قائل شود. گفته می‌شود در بازی‌های پارالمپیک لس‌آنجلس، توسعه برابری جنسیتی محور اصلی رقابت‌ها خواهد بود. براساس آمار اعلام‌شده، ۲۴۳ مدال به زنان، معادل ۴۴ درصد، ۲۶۳ مدال به مردان، معادل ۴۸ درصد و ۴۶ مدال به رقابت‌های میکس یا آزاد، معادل ۸ درصد، اختصاص خواهد یافت. این ترکیب، متوازن‌ترین ساختار جنسیتی تاریخ پارالمپیک خواهد بود.

بنابراین، وظیفه کمیته ملی پارالمپیک است که با سرمایه‌گذاری بیشتر در بخش زنان، زمینه افزایش سهم ورزشکاران زن ایرانی از مدال‌ها را فراهم کند و امیدهای کاروان را برای حضور در جایگاه‌های بالاتر جدول توزیع مدال‌ها افزایش دهد. زنان توان‌یاب ایرانی شایستگی‌های خود را با کسب ۱۰ کرسی در کمیته پارالمپیک آسیا، کمیته بین‌المللی پارالمپیک و فدراسیون‌های جهانی نشان داده‌اند و اکنون نقش مؤثری در تصمیم‌سازی‌های ورزشی در سطوح جهانی و بین‌المللی دارند. این ظرفیت مدیریتی باید در داخل کشور نیز مورد توجه قرار بگیرد.

با توجه به افت جایگاه ایران در بازی‌های پاراآسیایی و نزدیک شدن به پارالمپیک لس‌آنجلس، چه انتظاری از رئیس و اعضای هیأت اجرایی آینده دارید؟

واقعیت این است که ورزش پارالمپیکی ایران در مقطع حساسی قرار گرفته است. سقوط از جایگاه دوم آسیا به رتبه ششم، زنگ خطری جدی برای آینده این ورزش محسوب می‌شود و نمی‌توان با تکیه بر افتخارات گذشته، از پاسخگویی درباره نتایج امروز فاصله گرفت. هر مسئول و عضو هیأت اجرایی که در این کمیته سمت می‌گیرد، باید بداند مسیر سختی پیش رو دارد. در آستانه بازی‌های لس‌آنجلس، دو سال سرنوشت‌ساز پیش روی ورزش جانبازان و توان‌یابان قرار دارد و مدیران آینده باید با برنامه‌ریزی دقیق، حمایت هدفمند و استفاده از ظرفیت متخصصان، زمینه درخشش دوباره ورزشکاران ایرانی را فراهم کنند.

مهران تیشه‌گران، سرپرست فدراسیون پارادوومیدانی درگفت‌وگو با «ایران»: رئیس کمیته پارالمپیک باید به فدراسیون‌ها اعتماد کند

مهری رنجبر/ با نزدیک شدن به انتخابات کمیته ملی پارالمپیک، موضوع نحوه تعامل این نهاد با فدراسیون‌ها و چگونگی حمایت از ورزشکاران پارالمپیکی بار دیگر مورد توجه قرار گرفته است. مهران تیشه‌گران، سرپرست فدراسیون پارادوومیدانی، معتقد است رئیس آینده کمیته باید با اعتماد به فدراسیون‌ها و پرهیز از دخالت در امور فنی، حمایت مؤثرتری از آنها داشته باشد. او همچنین با اشاره به ضرورت آسیب‌شناسی عملکرد کاروان ایران، برافزایش حمایت‌ها و برنامه‌ریزی برای حضور موفق‌تر در پارالمپیک ۲۰۲۸ تأکید می‌کند.

سرپرست فدراسیون پارادوومیدانی در گفت‌وگو با «ایران»، درباره ویژگی‌های رئیس آینده کمیته ملی پارالمپیک می‌گوید: «حمایت و تدارکات از فدراسیون‌ها مهم‌ترین وظیفه کمیته ملی پارالمپیک است. رئیسی در این کمیته موفق خواهد بود که در درجه اول از نظر فنی به فدراسیون‌ها اعتماد کامل داشته باشد و در کار آنها دخالت نکند. در مرحله بعد نیز باید تعامل خوبی با فدراسیون‌ها داشته باشد. اگر قرار باشد کمیته ملی پارالمپیک در مسائل فنی دخالت کند، پس فدراسیون‌ها باید چه کار کنند؟»

او با تأکید بر ضرورت برنامه‌ریزی برای توسعه ورزش جانبازان و توان‌یابان، جایگاه بین‌المللی کمیته ملی پارالمپیک را ظرفیتی مهم برای پیشرفت این حوزه می‌داند و عنوان می‌کند: «کمیته ملی پارالمپیک از نظر وجهه بین‌المللی جایگاهی بالاتر از وزارت ورزش دارد و کمیته بین‌المللی پارالمپیک آن را مرجع ورزش جانبازان و توان‌یابان می‌داند. بنابراین باید طبق شرح وظایف خود به ورزشکاران پارالمپیکی خدمت کند و با حمایت همه‌جانبه، راه پیشرفت ورزشکاران را هموار سازد.»

تیشه‌گران در ادامه، آسیب‌شناسی عملکرد کاروان ایران را یکی از ضرورت‌های آماده‌سازی برای پارالمپیک ۲۰۲۸ می‌داند و می‌گوید: «باید از بازی‌های پاراآسیایی عبرت گرفت و با آسیب‌شناسی، نقاط ضعف و قوت را شناسایی کرد. البته این آسیب‌شناسی باید واقعی باشد. کمیته ملی پارالمپیک در دو سال مانده تا پارالمپیک ۲۰۲۸ باید توجه بیشتری به فدراسیون‌ها داشته باشد و حمایت‌ها را چند برابر کند تا ورزشکاران، هم بتوانند سهمیه‌های بیشتری کسب کنند و هم مدال‌های بیشتری نسبت به دوره قبل به دست آورند. با اینکه کاروان ایران در پارالمپیک ۲۰۲۴ عملکرد خوبی داشت، به‌طور حتم انتظارها برای این دوره بالاتر است.»

ابراهیم نصیری، عضو پیشین هیأت اجرایی کمیته ملی پارالمپیک در گفت و گو با «ایران»:

منتخب مجمع باید فکری به حال اشتغال قهرمانان کند

گروه ورزشی / افت محسوس نتایج کاروان ایران در بازی‌های پاراآسیایی ناگویا، ضرورت بازنگری در برنامه‌های توسعه ورزش جانبازان و توان‌یابان را افزایش داده است. کاهش تعداد ورزشکاران رشته‌های انفرادی، کمبود ملی‌پوشان زن و نبود پشتوانه مناسب برای قهرمانان، از جمله موضوعاتی است که به اعتقاد ابراهیم نصیری، عضو پیشین هیأت اجرایی کمیته ملی پارالمپیک و رئیس هیأت جانبازان و توان‌یابان استان مرکزی، باید در اولویت برنامه‌های مدیریتی قرار بگیرد. او معتقد است رئیس جدید کمیته باید با حمایت از استان‌ها و برنامه‌ریزی هدفمند، زمینه بازگشت ورزش ایران به مسیر افتخارآفرینی را فراهم کند.

ابراهیم نصیری درباره نقش کمیته ملی پارالمپیک در توسعه این ورزش می‌گوید: «من قبلاً عضو هیأت اجرایی کمیته ملی پارالمپیک بودم و می‌دانم این کمیته بر فدراسیون‌های اصلی مانند جانبازان و توان‌یابان، نابینایان و کم‌بینایان و بیماری‌های خاص اشراف دارد و در واقع، نقش کلیدی در پیشرفت ورزش جانبازان و توان‌یابان ایفا می‌کند، بودجه خوبی دارد و حتی مجلس نیز کمک مالی قابل توجهی به آن اختصاص می‌دهد.»

او افت کاروان ایران در بازی‌های پاراآسیایی ناگویا را نیازمند آسیب‌شناسی می‌داند و کاهش تعداد ورزشکاران رشته‌های انفرادی را یکی از دلایل این اتفاق عنوان می‌کند: «باید نتایج کاروان ایران در ناگویا آسیب‌شناسی شود تا ضعف‌ها شناسایی شوند. یکی از دلایل مهم افت کاروان، کم شدن تعداد ورزشکاران رشته‌های انفرادی است. درست است که رشته‌های تیمی تعداد ورزشکاران را بالا می‌برند، اما تعداد مدال آنها یکی حساب می‌شود. بنابراین باید در دوومیدانی، تنیس روی میز، تکواندو و جودو با پشتوانه‌سازی و استعدادیابی، تعداد ملی‌پوشان را افزایش دهیم.»

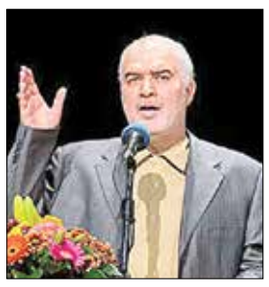
رئیس هیأت استان مرکزی، کمبود ورزشکاران زن را نیز یکی دیگر از نقاط ضعف می‌داند و می‌گوید: «در بعضی رشته‌های انفرادی استان‌ها، تعداد ورزشکاران زن کم است یا اصلاً ورزشکاری نداریم. به عنوان مثال، در استان مرکزی تنها دو ملی‌پوش زن داریم. رئیس جدید کمیته باید برای استعدادیابی و پشتوانه‌سازی، به‌ویژه در بخش زنان، برنامه‌ریزی کند تا قهرمانان از دوره تربیت گلخانه‌ای خارج شوند. موفقیت با برنامه دقیق، هدف‌گذاری و تعیین چشم‌انداز ممکن می‌شود. همچنین باید از هیأت‌های استانی حمایت شود تا نیروی جوان به تیم‌های ملی تزریق شود.»

ابراهیم نصیری درباره انتظارات از رئیس جدید کمیته پارالمپیک تأکید می‌کند: «اعضای مجمع باید به برنامه رئیس جدید رای بدهند، نه ارتباطات و توصیه‌ها. رئیس هم نباید نگاه جناحی داشته باشد و باید به نفع ورزشکاران و استان‌ها کار کند. مهم‌تر از همه، باید فکری به حال اشتغال قهرمانان کند؛ چرا که ورزشکاران پس از بازگشت از بازی‌ها رها می‌شوند و صندوق حمایت هم شرایط سختی برای عضویت آنها دارد.»

مجید قدمی، عضو پیشین هیأت اجرایی کمیته ملی پارالمپیک در گفت‌وگو با «ایران»:

مدیریت در پارالمپیک باید از کلیشه‌ها عبور کند

گروه ورزشی/ انتخابات کمیته ملی پارالمپیک در شرایطی برگزار می‌شود که انتظارات از مدیریت آینده این مجموعه، مهم‌تر از جابه‌جایی مدیران است. توسعه ورزش قهرمانی، برقراری عدالت میان رشته‌ها، توجه به ورزش زنان و شناسایی استعدادهای جدید از جمله مطالباتی است که می‌تواند مسیر فعالیت این کمیته را تحت تأثیر قرار دهد. مهدی قدمی، عضو پیشین کمیته ملی پارالمپیک، معتقد است رئیس آینده باید با برخورداری از توان مدیریتی و نگاه تازه، زمینه تحول در ورزش جانبازان و توان‌یابان را فراهم کند. مجید قدمی در گفت‌وگو با «ایران» درباره اهمیت جایگاه کمیته ملی پارالمپیک می‌گوید: «کمیته ملی پارالمپیک جایگاهی است که باید محور آن توسعه ورزش قهرمانی، حمایت از ورزشکاران و ارتقای جایگاه ایران در رقابت‌های بین‌المللی باشد. انتخابات پیش‌رو نباید صرفاً به جابه‌جایی مدیران و انتقال چهره‌های آشنا از یک صندلی به صندلی دیگر محدود شود. آنچه اهمیت دارد، کارنامه قابل دفاع، برنامه روشن و پاسخگویی درباره عملکرد گذشته و وعده‌های آینده است.»

او درباره معیارهای ارزیابی عملکرد در حوزه ورزش توان‌یابان توضیح می‌دهد: «سنجش موفقیت سیاست‌های ورزشی نباید فقط با تعداد مسابقات برگزارشده، مدال‌های کسب‌شده یا سالن‌های افتتاح شده انجام شود. باید پرسید چه تعداد از این افراد امکان ورزش منظم و مستمر دارند؟ چند مجموعه ورزشی برای استفاده مستقل آنان مناسب‌سازی شده است؟ آیا هزینه تجهیزات و رفت‌وآمد مانع مشارکت نمی‌شود؟ آیا برنامه‌ای برای حمایت روانی، آموزش مربیان و پیگیری وضعیت ورزشکاران وجود دارد؟ مهم‌تر از همه، آیا فرد پس از پایان یک دوره با رویداد ورزشی، همچنان امکان ادامه فعالیت دارد؟ پاسخ به این پرسش‌ها فاصله میان شعار حمایت و تحقق حق دسترسی برابر را روشن می‌کند.»

رئیس پیشین سازمان آموزش‌وپرورش استثنایی کشور، درباره ویژگی‌های رئیس آینده کمیته تأکید می‌کند: «مهم‌تر از همه، رئیس آینده باید از جنس خود این ورزشکاران باشد، سابقه مدیریتی و توان جذب منابع مالی داشته باشد، در مجامع ورزشی فعال باشد و از نظر روانشناختی بتواند ارتباط نزدیکی با ورزشکاران برقرار کند. رعایت عدالت ورزشی میان رشته‌های مختلف پارالمپیکی اهمیت زیادی دارد. باید مؤسسه پژوهشی را فعال کند و در بخش فنی از نیروی انسانی به‌روز بهره بگیرد تا دیگر شاهد چهره‌های تکراری در حوزه قهرمانی و مربیگری نباشیم. رئیس جدید باید نگاه و تفکرات تازه‌ای را در این کمیته حاکم کند.»

این عضو پیشین کمیته ملی پارالمپیک، توجه به ورزش زنان توان‌یاب را نیز از اولویت‌های مدیریت آینده می‌داند و می‌گوید: «در حوزه توان‌یابان همیشه شاهد درخشش ورزش زنان بوده‌ایم، اما امکانات این قشر در جامعه جانبازان بسیار کم است و محدودیت‌های بسیاری دارند. باید با حضور در مدارس کودکان استثنایی، استعدادهای جدید را شناسایی کنیم و امکانات ورزشی را در این مدارس گسترش دهیم. زنان ورزشکار به واسطه انگیزه و انرژی زیادی که دارند، در ورزش قهرمانی بیشتر می‌درخشند. اگر استعدادیابی و تکمیل زیرساخت‌ها درست پیش برود، قطعاً تعداد سهمیه‌ها و مدال‌آوری آنان افزایش پیدا می‌کند و چه‌بسا از مردان ورزشکار هم پیشی بگیرند.»